

РЕШЕНИЕ

№ 3991

гр. Варна, 07.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 17 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Иван Стойнов

при участието на секретаря Валентина М. Милчева
като разгледа докладваното от Иван Стойнов Гражданско дело № 20213110111374 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по подадена искова молба от М. Н. А., ЕГН *****, с адрес: с. *, с която срещу *Г“ ЕООД, ЕИК 813133720, със седалище и адрес на управление: гр. *, са предявени обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 200 КТ и чл. 45 ЗЗД, за ОСЪЖДАНЕ на ответника да заплати на ищцата:

1/ сумата в общ размер на 2 000 лв. /две хиляди лева/, представляваща парично обезщетение за претърпени от ищцата имуществени вреди -претърпяна загуба, изразяваща се в сторени разходи за закупуване на медицински консумативи и изделия, и сумата от 6 000 лв. /шест хиляди лева/ представляваща парично обезщетение за претърпени от ищцата неимуществени вреди, изразяващи се в физически и психически болки и страдания, всички вреди вследствие от претърпяна от ищцата трудова злополука на 13.10.2020 г. в гр. Варна, ведно със законната лихва върху обезщетенията от датата на увреждането /13.10.2020 г./ до окончателното изплащане на задълженията;

2/ сумата от 2 000 лв. /две хиляди лева/, представляваща претърпени неимуществени вреди вследствие от прекратяването на трудовото правоотношение на ищцата, изразяващи се в причинени силни душевни болки и емоционални страдания от това, че е останала без работа и доходи, ведно със законната лихва върху обезщетението от датата на уволнението /01.02.2021 г./ до окончателното изплащане на задължението.

В исковата молба и уточняващите молби ищцата М. Н. А. твърди, че е била назначена с Трудов договор № 30 от 10.09.2008 г. в предприятието на ответника на длъжност „оператор на ет.машина, шифър по НКП 7322-2024“. Със Заповед № 015/01.02.2021 г. ѝ е било прекратено трудовото правоотношение, поради намаляване обема на работа. Сочи, че преди това на 13.10.2020 г. претърпяла злополука на работното си място, която с Разпореждане № 5104-03-57/08.04.2021 г. е приета от Инспекцията по труда за трудова по чл. 55, ал. 1 КСО, който акт не е обжалван. Описва подробно как е настъпила трудовата злополука. Излага, че в резултат от трудовата злополука е получила счупване на

4-ти пръст на лявата ръка. Твърди, че към настоящия момент не ѝ е определено и изплатено обезщетение от работодателя за претърпените от нея имуществени и неимуществени вреди. Счита, че ѝ се дължи и обезщетение за претърпените неимуществени вреди, поради това, че ѝ е било прекратено трудовото правоотношение два дни след като се е върнала на работа и е претърпяла душевни болки и страдания от това, че е останала без работа и доходи. Моли съдът да осъди ответника да ѝ заплати претендираните парични обезщетения, както и разноски по делото.

Ответникът „*“ ЕООД подава отговор на исковата молба, с който оспорва иска. Оспорва с подробни съображения, че настъпилата злополука е трудова. Твърди, че такава злополука не е имало в предприятието, а процедурата е инициирана от ищцата след прекратяване на трудовото ѝ правоотношение. Счита претендираните обезщетения за претърпени вреди за неоснователни, евентуално прекомерни с оглед степента и интензитета на уврежданията. Релевира възражение за съпричиняване от ищцата на вредоносния резултат, защото ищцата е проявила груба небрежност при работата си с устройството, в противоречие с указанията на работодателя. Счита, че определеното обезщетение следва да се намали с поне 50 %. Твърди, че не са представени доказателства за претърпени имуществени вреди. Оспорва изцяло претенцията за претърпени неимуществени вреди вследствие от прекратяването на трудовото правоотношение. Сочи, че в тази връзка ищцата не е оспорила заповедта за уволнение, която е влязла в законна сила. Липсва причинна връзка между твърдените вреди и уволнението.

В молба преди съдебно заседание ищцата, чрез процесуалния си представител, поддържа исковата молба.

В съдебно заседание ответникът, чрез процесуалния си представител, поддържа отговора.

Настоящият състав на съда, въз основа на твърденията и възраженията на страните, с оглед събраните по делото доказателства и по вътрешно убеждение, формира следните фактически изводи:

Представена е длъжностна характеристика за длъжността – оператор на машина за флексо печат и щанцоване /л. 20-21/. Представена е служебна бележка, че на ищцата ѝ е проведен инструктаж на 10.09.2008 г. /л. 22/. Представен е договор за обучение и повишаване на квалификацията от 12.09.2008 г. /л. 23/, графици за смените през октомври 2020 г. /л. 24-25/ От фиш за възнаграждение за м. септември 2020 г. /л. 200/ се установява, че възнаграждението на ищцата е било 1 638,97 лв.

Представени са книга за инструктаж по безопасност и здраве при работа /л. 153-161/, указания за работа за работа с повдигателно устройство /л. 162/ и цехов ордер/наряди от 13.10.2020 г. на работника М. Н. /л. 163/

От лист за преглед на пациент в спешно отделение на МБАЛ „Света Анна-Варна“ от 14.10.2020 г. /л. 167-168/ се установява, че ищцата е посетила лечебното заведение и е посочила, че при ремонтни дейности гредата пада върху пръстта на лявата ѝ ръка.

От Болничен лист от 15.10.2020 г. /л. 10, л. 27, л. 150/ се установява, че ищцата е била в болничен от 15.10.2020 г. – 28.10.2020 г. с диагноза: счупване на друг пръст на ръката, причина: злополука-нетрудова.

От Болничен лист от 29.10.2020 г. /л. 28 и л. 151/ се установява, че ищцата е била в болничен от 29.10.2020 г. – 27.11.2020 г. с диагноза: счупване на пръст на ръката, причина: злополука-нетрудова.

От Болничен лист от 30.11.2020 г. /л. 29 и л. 152/ се установява, че ищцата е била в болничен от 28.11.2020 г. – 27.12.2020 г. с диагноза: счупване на пръст на ръката, причина: злополука-нетрудова.

Представен е лист за преглед на пациент /л. 26/, който е нечетлив.

От амбулаторни листи от 15.10.2020 г. и 26.11.2020 г. /л. 30-31/ се установява, че на

15.10.2020 г. на ищцата е поставена диагноза – счупване на друг пръст на ръката, анамнеза: СИМП-ортопед, фрактура на 4 пръст, имобилизация. На 20.11.2020 г. е свалена поставената шина и е установена болка при движение.

От Епикриза от МБАЛ „ЕВРОХОСПИТАЛ“ ООД /л. 8/ се установява, че * /син на ищцата/ е постъпил в лечебното заведение на 26.01.2021 г. и е изписан на 29.01.2021 г. с диагноза – травма на мускулите и сухожилията на ниво глезен и стъпало. Представен е Болничен лист на ищцата /л. 9/ за периода 26.01.2021 г. – 29.01.2021 г. за придружаване и гледане на болен член /дете/

От Заповед № 015/01.02.2021 г. /л. 7/ се установява, че считано от 01.02.2021 г. е прекратено трудовото правоотношение с М. Н. А., на основание чл. 318, ал. 1, т. 3 КТ, при намаляване обема на работа. Разпоредено е да ѝ се изплати обезщетение за неспазено предизвестие. Обстоятелството е вписано в трудовата книжка на ищцата /л. 6/

От Протокол № 5103-03-7 от 25.03.2021 г. на НОИ /л. 11-16/ се установява, че е извършено разследване и комисията е установила, че М. Н. А., професия – оператор етикираща машина, е претърпяла трудова злополука на 13.10.2020 г. в производствен цех на „*“ ЕООД, около 15,30 ч. и като последица е била временно неработоспособна.

От Разпореждане № 5104-03-57 от 08.04.2021 г. на НОИ /л. 17/ се установява, че на осн. чл. 60, ал. 1 КСО декларираната на 05.02.2021 г. злополука се приема за трудова. Представена е и самата декларация на ищцата /л. 18-19/

Представени са доказателства /л. 79-87/, от които се установява, че към 17.11.2021 г. ищцата е имала задължения към НАП, БАНКА ДСК, ТИ БИ АЙ БАНК и ЮРОБАНК, за които срещу нея са образувани няколко изпълнителни дела и са наложени запори на трудовото ѝ възнаграждение.

Представени са доказателства за подадена на 07.12.2021 г. жалба от ответника /л. 95/ срещу Разпореждане № 5104-03-57 от 08.04.2021 г. на НОИ, производството, по която е било прекратено от административния съд на 15.12.2021 г./л. 96 - 97/ и същата е препратена на административния орган, който на 04.02.2022 г. я е оставил без разглеждане /л. 98-99/. Ответникът е обжалвал това решение на НОИ пред административния съд в гр. Варна, за което е образувано ч.а.д. № 384/2022 г. /л. 109/, по което е поставено определение от 10.03.2022 г. /л. 121-122/, с което е отменено решението на директора на ТП-Варна на НОИ и е върната преписката за разглеждане по същество. На 25.03.2022 г. директора на ТП на НОИ се е произнесъл по същество и е отхвърлил жалбата на ответника, който е обжалвал това произнесяне пред административния съд, за което е образувано адм.д. № 939/2022 г., по което съдът с решение от 06.10.2022 г. /л. 132-136/ е отхвърлил жалбата. Решението е обжалвано пред ВАС, който с решение от 10.07.2023 г. /л. 187-188/ е оставил в сила първоинстанционното решение.

От Удостоверение № 003-00158180/08-03-2023 г. на НОИ /л. 149/ се установява, че ищцата е получила обезщетения за временна неработоспособност в периода 15.10.2020 г. – 27.12.2020 г. в размер на 2 528,11 лв.

От заключението на вещото лице д-р Д. Д. по допуснатата съдебномедицинска експертиза /л. 164-165/ се установява, че след запознаване с медицинската документация и справка в архива на болничното заведение вещото лице е установило, че на 13.10.2020 г. ищцата е получила счупване на долната фаланга на четвърти пръст на лявата ръка, което травматично увреждане е в резултат на удар с или върху твърд, тъп предмет реализиран в областта на четвърти пръст на лявата ръка. Това счупване обуславя временно разстройство на здравето неопасно за живота, изразяващо се в известно затруднение в движенията на левия горен крайник за период от около 2-3 седмици, като са налице болки и затруднен захват с лявата ръка. В съдебно заседание вещото лице пояснява, че при такова счупване пострадалата е следвало да изпитва нетърпима болка и не е възможно да изпълнява така описаната от свидетелите работа, както и каквато и да е физическа дейност с тази ръка. Болките от такова увреждане отшумяват за 10-15 дни и функциите се възстановяват за 2-3 седмици. Възможно е увреждането да се получи по начина описан от ищцата.

От показанията на разпитания по делото свидетел * П. се установява, че работи в ответното дружество от 2006 г., като от 2017 г. е организатор на производството и разбрала за трудовата злополука след проверка във фирмата, като не е знаела, че някой е пострадал в цеха. Споделя, че ищцата ѝ е донесла болничния и ѝ казала, че пострадала с пръстта. Свидетелката изкарала нарядите на ищцата и установила, че на съответния ден тя е работила до 18,48 ч., а свидетелката е работила тази работа 10 години и споделя, че е невъзможно с такъв тип контузия да се върши качествено работата, доколкото работата е прецизна и изисква две ръце и десет пръстта. Прегледала е извършената от ищцата работа, която включва два или три цехови ордера и работа, която изисква монтиране на щанца към магнитен вал, настройка на дискови ножове и позициониране на рола с материал, които действия не биха могли да се свършат с контузия на ръката. Споделя, че ищцата е била запозната с правилата за безопасност на работа с машината и е преминала инструктаж, като не се допуска слагането на две рола хартия на машината, консумативите, за която са доста скъпи. Не знае да е имало злополука в предприятието от 2006 г., като на процесния ден не е разбрала, че се е случило нещо, нито ищцата я е уведомила. Свидетелката посочва, че е пряк началник на ищцата и ако е имало проблем с производствения процес е щяла да го види.

От показанията на разпитания по делото свидетел * А. се установява, че работи в ответното дружество от 2006 г., като към момента е на длъжност заместник-управител по техническите и търговските въпроси. Посочва, че в предприятието на всеки три месеца се провежда инструктаж за безопасност и на всички машини има инструкции. Излага, че магнитните валове на машините са много скъпи и при неправилна работа с тях може да има загуби за предприятието. Няма информация за настъпила злополука с ищцата, като разбрал за това една януари/февруари 2021 г. Посочва, че след като се е запознал с данните за работа с машината, на която е работила ищцата, установява, че са извършвани дейности, които са свързани с зареждане на машината с рола, които тежат от 20 до 45-50 кг. Разказва подробно как се работи с машината и че са необходими и двете ръце на работника, за да оперира правилно с нея и с една ръка е невъзможно да се направи, доколкото трябва щанцата да бъде поставена с изключителна точност на машината. Работник със счупен пръст не може да извърши всички тези дейности. Чувал е, че ищцата работи и на друго място.

От показанията на разпитания по делото свидетел * се установява, че е живеел на семейни начала с ищцата, като от съжителството си имат три деца. Посочва, че след злополуката на ищцата ѝ е било трудно да се справя с ежедневните си задължения, поради което на него му се е налагало да ѝ помага. Споделя, че ищцата се чувствала подтисната. Разказва, че ищцата е имала шина на ръката и месец и половина е пиела болкоуспокояващи. Твърди, че ищцата се върнала януари на работа, но на детето е следвало да се прави операция и за това излязла за втора път в болничен, след което била съкратена. Споделя, че тогава имала много заеми, които има и към настоящем, което още повече я е потиснало. Това е довело до скандали между тях и нещата се влошили. Свидетелят твърди, че ищцата не е работила на друго място, защото работата във фирмата ѝ отнемала цялото време. Когато ищцата пострадала му се обадила и казала, че тежко руло хартия и е паднала върху ръката, но останала на работа. После отишла на лекар и му пратила снимка с превързаната ръка, която била подута. Имала бинт или лепенка на пръстта. Излага, че ищцата била запозната с целия процес на работата и можела да работи на всички машини.

Въз основа на установените факти по делото съдът формира следните *правни изводи* по съществото на спора:

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни иски за заплащане на обезщетения за претърпени от работник имуществени и неимуществени вреди, вследствие на настъпила трудова злополука, които са квалифицирани по чл. 200 КТ. Предявеният осъдителен иск за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди вследствие на уволнението, следва да се квалифицира по чл. 45 ЗЗД. Практиката на ВКС приема, че претенциите за заплащане на обезщетения за имуществени и неимуществени вреди съставляват отделни обективно кумулативно съединени иски.

Съгласно трайната практика на ВКС установяването на злополуката като трудова не

може да се извърши по съдебен ред, а по специален административен ред, регламентиран в КСО, съобразно който след деклариране и разследване на злополуката, квалифицирането ѝ като трудова се извършва по реда на чл. 60 КСО. /Така, например, Решение № 180 от 05.11.2019 г. по гр.д. № 1885/2018 г., III г.о на ВКС/ В този смисъл в настоящото производство съдът не може да изследва предпоставките за това дали злополуката се явява трудова, а е длъжен да се съобрази с разпореждането на НОИ. Не могат да се слушат възражения на ответника в тази връзка и не следва да се разпределя доказателствена тежест. В правомощията на съда е единствено да изключи или редуцира отговорността на работодателя, ако са налице основанията за това.

Въпреки множеството жалби на ответника, разпореждането на НОИ все още е в сила (въпросът е окончателно разрешен с Решение № 7852 от 10.07.2023 г. по адм.д. № 10884/2022 г. на ВАС/, поради което и злополуката следва да се счита за трудова. Разпореждането на НОИ е преминало през съдебен контрол, като в настоящото производство не може да се пререшава въпроса дали се касае за трудова злополука или не. Всички възражения на ответника в тази връзка е следвало да се релевират в административното производство. В този смисъл и съдът няма да изследва подробно събраните доказателства в настоящото производство, които сочат към характеризирането на злополуката като такава, която не е от трудова дейност.

Съобразно разпределената в процеса доказателствена тежест ищцата е следвало да докаже, че към датата на злополуката /13.10.2020 г./ е работила при ответника на трудово правоотношение (не се оспорва), както и основанията и размера на претендираните от нея имуществени и неимуществени вреди, включително твърдените неимуществени вреди вследствие на уволнението. В тази връзка следва да докаже фактическият състав на непозволеното увреждане /действие или бездействие, противоправност, вреда и причинна връзка/, като отговорността на работодателя е обективна /безвиновна/, поради което вината не подлежи на доказване.

В тежест на ответника е било да докаже, че ищцата е съпричинила вредоносния резултат, като е проявила груба небрежност, както и да докаже че ѝ е заплатено обезщетение за временна неработоспособност. В тежест на ответника, в случай, че се установи основанията и размера на претенциите на ищцата, е да докаже, че е заплатил дължимите обезщетения.

Съдът е приел за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че на датата на твърдяната злополука /13.10.2020 г./ страните са били в трудово правоотношение. От цеховия ордер се установява, че ищцата е била на работа на 13.10.2020 г. от 06,33 ч. до 18,48 ч., като са описани подробно извършените от нея операции с машината за етикиране. От свидетелските показания и от заключението на вещното лице се установява, че ищцата е била запозната с правилата за работа с машината и при настъпване на установеното счупване на пръстта на лявата ръка е било невъзможно да продължи да изпълнява възложените ѝ трудови дейности.

Основният спорен въпрос в производството е дали увреждането е настъпило по време на работа. Въпреки множеството ангажирани от ответника доказателства, сочещи невъзможността това да се е случило, съдът е обвързан от разпореждането на НОИ, поради което и следва да приеме, че се касае за трудова злополука настъпила по следния начин: ищцата е поставила втора ролла хартия, тежаща около 30 кг. на върха на шпиндела на повдигателното устройство за ролли хартия, издърпа ролата за да се намести, при което шпинделът се смъква надолу, ролата се изкривява и притиска върха на безименния пръст на лявата ѝ ръка, вследствие на което ищцата получава счупване на четвърти пръст на лявата ръка.

Съгласно чл. 200 КТ за вреди от трудова злополука или професионална болест, които са причинили временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто или смърт на работника или служителя, работодателят отговаря имуществено независимо от това, дали негов орган или друг негов работник или служител има вина за настъпването им. Работодателят отговаря и когато трудовата злополука е причинена от

непреодолима сила при или по повод изпълнението на възложената работа или на каквато и да е работа, извършена и без нареждане, но в интерес на работодателя, както и по време на почивка, прекарана в предприятието.

От заключението на вещото лице по назначената съдебно-медицинска експертиза се установява, че болките от увреждане като процесното отшумяват за 10-15 дни и функциите се възстановяват за 2-3 седмици. Не се касае за трайно и продължително увреждане, като ищцата следва да се възстанови напълно. С оглед характера и тежестта на увреждането на здравето на работника, изхождайки от получените травматични увреждания, продължителността на понесените във връзка с травмата болки и техният интензитет, проведеното лечение, при условия на пълно и главно доказване се установи настъпването на неимуществени вреди - болки и страдания, вследствие на трудовата злополука от 13.10.2020 г., както и наличието на причинна връзка между настъпилите вреди и трудовата злополука.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът намира, че за репарация на причинените на ищцата болки и страдания следва да се определи обезщетение за неимуществени вреди по справедливост в размер на 5 000 лв., което е съобразено с икономическата обстановка в страната и практиката на съдилищата за сходни случаи.

Намаляване на отговорността на работодателя може да има само при съпричиняване при допусната груба небрежност - липса на елементарно старание и внимание, и пренебрегване на основни технологични правила и правила за безопасност /В този смисъл са Решение № 291/11.07.2012 г. по гр.д.№ 951/2011г., ВКС, IV г.о. и Решение № 348/11.10.2011г. по гр.д.№ 387/2010 г. на ВКС, IV г.о./ Когато е настъпил инцидент, който е признат за трудова злополука в резултат на нарушаване на правилата за безопасност на труда, непрофесионалното поведение или лекомислие от страна на пострадалия, както и игнорирането на изрични указания на работодателя за спазване на трудовата дисциплина от пострадалия, следва да се преценяват като проява на груба небрежност по смисъла на чл. 201, ал. 2 КТ. Съдът не дължи служебно произнасяне по въпроса дали ли е допусната груба небрежност от работника или служителя, но при направено в срок искане за намаляване на обезщетението на това основание, той следва да изложи мотиви относно механизма на увреждането, за да обоснове наличието или липсата на груба небрежност. /Така, Решение № 41 от 05.03.2020 г. по гр.д. № 2679/2019 г., IV г.о. на ВКС/

Анализирайки описаната от ищцата пред НОИ причина за злополуката, свидетелските показания и писмените доказателства, съдът достига до извода, че причината за злополуката е единствено поведението на пострадалата, която не се е съобщила с изискванията за безопасност на труда в предприятието, с които е била запозната, доколкото дълги години е работила там на различните видове машини, преминала е инструктаж и ѝ е връчено копие от длъжностната характеристика и указания за работа с тази машина. Свидетелите уточняват, че на всяка машина отделно има залепени и специфични изисквания за работата с нея, като било абсолютно забранено поставянето едновременно на две роли хартия на машината за етиктиране, което ясно личи и от т. 2.3. от приложеното по делото указание за работа /л. 162/. В тази връзка ищцата е проявила груба небрежност и е съпричинила вредоносния резултат, като не се е съобщила с изискванията за безопасност на работата с машината, още повече, че се касае за повдигането, поставянето и оперирането с консумативи, които тежат около 30 кг. и предвид специфичните дейности, които следва да се извършат при работата с тази машина (описани от свидетелите), ищцата сама се е поставила в риск от настъпване на инцидент.

Видно от протокола на НОИ за извършеното разследване на злополуката, ищцата е разказала, че инцидентът е настъпил около 15,30 ч., като първо сложила една рола хартия, а след това приготвила за слагане друга, при което ролата се изкривила и притиснало пръстът ѝ. Ищцата е посочила, че не разбрала, че пръстът ѝ е счупен, превързала го с памук и риванол, след което го увила с тиксо. Посочила е конкретни колеги от цеха, които я чули и видели, че си е ударила пръстът. Посочила, че никой от колегите нямало да потвърди, че така е настъпила злополуката, защото ги било страх, че ще ги съкратят. В спешното отделение казала, че злополуката е битова, защото щели да я уволнят, ако била казала, че е

трудова. Разпитани са свидетели, които са споделили, че чули когато ищцата извикала от болка. В самия протокол също е посочено, че ищцата е поставила втора ролка хартия на повдигателното устройство за роли с хартия, с което пострадалата не е съобщила риска от допускане на злополуката. Тази факти са изложени от самата нея. Не се събраха доказателства по делото, че това е обичаен начин на работа с машината, въпреки официалните указания от работодателя, поради което и няма основание съдът да приеме, че ищцата не е проявила груба небрежност при изпълнение на работата, след като не се е съобщила с изискванията за безопасност.

Съдът намира възражението на ответника за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищцата за основателно. Видно от събраните доказателства ищцата е и укрила определени факти и неточно е възпроизвела други, доколкото категорично се установи по делото, че същата не е могла да продължи работа при такова увреждане. При така събраните доказателства съдът намира, че съпричиняването на вредоносния резултат от страна на ищцата е при груба небрежност и е поне 70 %, поради което и определеното справедливо обезщетение за неимуществени вреди от 5 000 лв. следва да се намали до сумата от 1 500 лв.

Съгласно чл. 200, ал. 3 КТ работодателят дължи обезщетение за разликата между причинената вреда - неимуществена и имуществена, включително пропуснатата полза, и обезщетението и/или пенсията по общественото осигуряване.

Установи се по делото, че във връзка с неработоспособността си вследствие от злополуката ищцата е получила обезщетение от НОИ в общ размер от 2 528,11 лв., поради което и същата е обезщетена изцяло за установените от съда вреди от трудовата злополука, ведно със законната лихва от датата на увреждането.

Предявеният иск за заплащане на сумата от 6 000 лв., представляваща парично обезщетение за претърпени от ищцата неимуществени вреди, изразяващи се в физически и психически болки и страдания, всички вреди вследствие от претърпяна от ищцата трудова злополука на 13.10.2020 г. в гр. Варна, ведно със законната лихва върху обезщетенията от датата на увреждането /13.10.2020 г./ до окончателното изплащане на задълженията, следва да се отхвърли като неоснователен.

По отношение на предявения иск за заплащане на сумата 2 000 лв. парично обезщетение за претърпени от ищцата имуществени вреди - претърпяна загуба, изразяваща се в сторени разходи за закупуване на медицински консумативи и изделия, съдът намира, че следва изцяло да се отхвърли като неоснователен, доколкото въпреки указаната в процеса доказателствена тежест, ищцата не представи нито едно доказателство установяващо сторени разходи във връзка с лечението ѝ, поради което и наличието на такива вреди не беше доказано.

По отношение на предявения иск за заплащане на сумата от 2 000 лв., представляваща претърпени неимуществени вреди вследствие от прекратяването на трудовото правоотношение на ищцата, изразяващи се в причинени силни душевни болки и емоционални страдания от това, че е останала без работа и доходи, ведно със законната лихва върху обезщетението от датата на уволнението /01.02.2021 г./ до окончателното изплащане на задължението, съдът намира, че същият също следва да се отхвърли като неоснователен. Трудовото правоотношение на ищцата е прекратено, считано от 01.02.2021 г., което е малко повече от 3 месеца след злополуката, поради което и не е свързано с нея. Основанието за прекратяване е при намаляване обема на работа, като е разпоредено на ищцата да ѝ се изплати обезщетение за неспазен срок на предизвестие по чл. 220, ал. 1 КТ. Други обезщетения на ищцата не ѝ се следват, като същата не е обжалвала заповедта за уволнение в законовите срокове. Между страните не е проведено производство по чл. 344 КТ, поради което и уволнението следва да се счита за законно. В такава хипотеза не е налице основание за претендиране на обезщетение за неимуществени вреди, които да са в пряка причинна връзка с уволнението, доколкото липсва една от предпоставките от фактическия състав на неправомерното увреждане – противоправност на Д.ието.

В заключение, всички предявени иски са неоснователни и следва да се отхвърлят.

В полза на ответника следва да се присъдят сторените от него разноси в производството, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК. Ответникът е представил списък и доказателства за сторени разноси в размер на 5 лв. за издаване на съдебно удостоверение и 2 760 лв. с ДДС адвокатско възнаграждение, които следва да се възложат в тежест на ищцата.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло предявените от М. Н. А., ЕГН *****, с адрес: с. *, с срещу „*“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: гр. *, обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 200 КТ и чл. 45 ЗЗД, за **ОСЪЖДАНЕ** на ответника да заплати на ищцата:

1/ сумата в общ размер на **2 000 лв.** /две хиляди лева/, представляваща парично обезщетение за претърпени от ищцата имуществени вреди -претърпяна загуба, изразяваща се в сторени разходи за закупуване на медицински консумативи и изделия, и сумата от **6 000 лв.** /шест хиляди лева/ представляваща парично обезщетение за претърпени от ищцата неимуществени вреди, изразяващи се в физически и психически болки и страдания, всички вреди вследствие от претърпяна от ищцата трудова злополука на 13.10.2020 г. в гр. Варна, ведно със законната лихва върху обезщетенията от датата на увреждането /13.10.2020 г./ до окончателното изплащане на задълженията;

2/ сумата от **2 000 лв.** /две хиляди лева/, представляваща претърпени неимуществени вреди вследствие от прекратяването на трудовото правоотношение на ищцата, изразяващи се в причинени силни душевни болки и емоционални страдания от това, че е останала без работа и доходи, ведно със законната лихва върху обезщетението от датата на уволнението /01.02.2021 г./ до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА М. Н. А., ЕГН *****, с адрес: с. *, **ДА ЗАПЛАТИ** на „*“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: гр. *, сумата от **2 765 лв.** /две хиляди седемстотин шестдесет и пет лева/, представляваща сторени от ответника разноси по делото, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Варненския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____